

[Arbejdsministeren]

strækkeligt bevis (sufficient evidence) for, at glasuldsfibre er kræftfremkaldende i *forsøgsdyr*. For stenulds fibre fandtes der et begrænset bevis (limited evidence) for en kræftfremkaldende virkning i *forsøgsdyr*.

For mennesket fandt IARC ikke tilstrækkeligt bevis (inadequate evidence) for, at glasfibre er kræftfremkaldende. For stenulds og slaggeuldsfibre fandtes der et begrænset bevis (limited evidence) for en kræftfremkaldende virkning hos mennesket.

IARC's samlede vurdering var at klassificere syntetiske mineraluldsfibre i gruppe 2 B (muligt kræftfremkaldende for mennesket (possibly carcinogenic to humans)).

IARC's vurdering betyder, at glasuldsfibre opfylder Arbejdstilsynets hidtil gældende kriterier for at blive optaget på Arbejdstilsynets liste over stoffer, der anses for at være kræftfremkaldende. Da de øvrige syntetiske mineralfibre ikke anses for i væsentlig grad at adskille sig fra glasuldsfibre, har Arbejdstilsynet varslet samtlige syntetiske mineralfibre optaget på kræftlisten ved næste revision i 1990. Syntetiske mineralfibres optagelse på kræftlisten drøftes i Arbejds miljørådets grænseværdiudvalg.

Med hensyn til at substituere sten- og glasuld med andre typer af isoleringsmaterialer må dette afgøres i enkelttilfælde. Det vil f.eks. være et spørgsmål, om man generelt skulle erstatte sten- og glasuld med f.eks. opskummet polyurethan, der dog i visse tilfælde kan være helbredsskadeligt. Andre former for isoleringsmaterialer, f.eks. polystyren, vil ikke kunne anvendes, hvor der stilles brandtekniske krav.

Af det udkast til bekendtgørelse om mineraluld, der er udarbejdet af et udvalg under Arbejds miljørådet, vil det fremgå, at projekterende, rådgivende og arbejdsgivere skal vælge produkter, der formindsker afgivelsen af støv og fibre på arbejdspladsen, f.eks. ved at anvende produkter, der kræver mindst mulig tildannelse, samt gennem imprægnering, forsegling og lignende.

Spm. nr. S 837

Til miljøministeren (7/4 88) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at forhindre, at antallet af dødsfald på grund af snifning af lightergas stiger yderligere?«

Begrundelse

Dagspressen, bl.a. B.T., har den 6. og 7. april 1988 beskæftiget sig med unges dødsfald på grund af snifning af lightergas. En retsmedicin, som har undersøgt et af dødsfaldene, har i B.T. den 6. april betegnet denne mode blandt unge som russisk roulet af værste art, fordi lightergassen er uforudsigelig i sin virkning. Der bør derfor tages initiativ til at forhindre dette livsfarlige misbrug.

I debatten har det været nævnt, at man burde indføre en skarpere advarselmærkning, eller at gaspatronerne burde tilsættes et slimhindeirriterende middel.

Svar (18/4 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har meddelt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen har rådført sig med Alkohol- og Narkotikarådet om spørgsmålet. Rådet har udtalt sig som følger:

Alkohol- og Narkotikarådet har i december 1987 udarbejdet en pjece om snifning til nøglepersoner, dvs. oplysere, lærere, pædagoger, politifolk og andre, der arbejder med unge. Pjecen henvender sig med andre ord ikke til de unge selv.

I pjecen karakteriseres snifning som uhenigtsmæssig og sundhedsskadelig adfærd. Litteraturen om snifning viser, at det kun er i forholdvis få og særlige tilfælde, at snifning fører til varige skader og ulykker.

I pjecen fastslås, at snifning som andre adfærdsproblemer hos unge er et symptom på sociale og andre vanskeligheder.

Forebyggelse af snifning indebærer derfor en kombination af oplysning og en bred social indsats tilrettelagt i hvert enkelt tilfælde ud fra kendskab til den konkrete unges eller ungdomsgruppes situation og forudsætninger.

Af den presseomtale, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, fremgår således også, at den unge havde vanskeligheder med sin kæreste. Det vil sige, at problemet mere var af eksistentiel karakter og ikke lå i containeren med lightergas.

Alkohol- og Narkotikarådet har i øvrigt givet udtryk for, at man finder B.T.'s stort opsatte behandling af den ulykkelige sag uheldig i en forebyggende sammenhæng. Gennem avisens ik-